

II СОУ „ПРОФ. НИКОЛА МАРИНОВ“

гр. Търговище

Творчески клуб „Добротворчество“

съвместно с учениците от V а клас

Проект УСПЕХ

Литературни страници,

вдъхновени от Българската Коледа

VIII БРОЙ

ПРЕДАЙ НАТАТЪК
ДОБРОТАТА!

Подари надежда на дете в бега!

**Създадено през годините
от първите „добротворци“**

Коледа - свята нощ, изпълнена с уют и топлина,
с трепетни надежди за щастие. Нощ, която пълни
сърцата ни с доброта. Нощ на човешко милосърдие
и съпричастност към тези, които са лишени от
топлината на семейството, към децата с нелека
съдба, към болните и изоставените. Те не са
по-лоши от нас, просто съдбата е лоша към
тях. Ние можем да им помогнем, да върнем
надеждата им, че на Коледа стават чудеса!

Иван Стойчев

Добротата

**Добър бъди, добро дарявай,
Добър бъди, грешките прощавай!
Добро да правиш означава
да не търсиш нищо във замяна.
Дори и враг да ти е – помни:
Никой не заслужава лошо да го сполети!**

Несрин Нухатова

Има една много стара приказка за тежко болен цар, на когото мъдреците казали, че ще оздравее само ако облече ризата на истински щастлив човек. Пръгнали царедворците да търсят този човек. Обиколили цялото царство, но не намерили такъв. Вече отчаяни, срещнали един сляп просяк, който плачел. Попитали го защо риде. Той им отговорил, че плаче от щастие, защото му се родил син. Царедворците побързали да вземат ризата му, но той бил толкова беден, че дори риза нямал на гърба си. Щастieto не се вижда, не се купува, не се получава наготово, а се усеща със сърцето. За всеки то е различно, но у сецането е неповторимо и необяснимо. Ние, децата, се радваме повече на материалните неща, но когато пораснем, ще разберем, че те не са всичко. Щастieto е невероятна комбинация от чувства, мисли, емоции и действия. Често те са свързани и с друг човек, на когото даряваш своята подкрепа, приятелски жест или помощ в тежък момент. Тогава щастieto е в това - да си удовлетворен от делата си.

Диляна Димитрова

Очиците тъжни, душите им празни.
Протягат ръчички деца, покосени от беда.
„Българската Коледа“ – да подарим мечта,
да стоплим детските сърца.

Хора от цялата страна изпращат своята доброта.

Николета Колева

Коледна молитва

Коледа е. Във всеки дом грее звездата на коледната елха.
Нощ на вълшебство и мечти.
Коленича пред елхата. Запалвам свеещица и мълвя своята
молитва. Пламъчето леко потрепва и отразява сенките
на елените, които теглят шейната на Дядо Коледа.
Добрият белобрад старец тихо влиза в стаята и ми се
усмихва. Знам, че той може всичко, затова го моля да
осъществи моите вълшебни мечти.

Виждам усмихнатите лица на хиляди деца по света.
Всяко очаква своя подарък. Всяко дете си е пожелало нещо –
играчки, здраве, радост в семейството.
Децата знаят, че на Коледа стават чудеса. Те заслужават
да бъдат щастливи.

Пламъкът на свеещицата ми догаря. Довършвам мо-
литвата си и отварям очи. Спокойна и щастлива съм,
защото съм сигурна, че добрият Дядо Коледа ще сбъдне
молитвата ми.

Яница Петрова

Празнично утро буди света,
Чаkana светла вест долетя, да стоплим сърцето на болно дете.
звънна камбана, песен реди :
„Коледа днес е! Бог се роди!“

Нека доброто в нас да расте,
Мирни да бъдат нашите дни!
Бог се роди! Ний сме добри!

Несрин Илханова

Добротата около нас

В нашето малко село има три бедни и нещастни дечица. Всички им казват „гаврошчета“. Те нямат баща, който да ги научи на занаят, нямат майка, която да им даде обич и нежност. Бедните дечица помагат на хората в село, за да получат топла храна. Когато денят започне да се губи в прегръдката на нощта, те тръгват от врата на врата, за да просят. Намират се добри хора, които да ги нахранят, да им кажат добра дума. Но има и такива, които ги гонят с пренебрежение.

Един ден, малко след изгрев слънце, когато гаврошчетата поеха по тежкия път към полето, срещнаха една добре изглеждаща, очевидно богата жена. Децата плахо вдигнаха очи. Погледите им бяха измъчени, уморени, тъжни. В очите на жената се появиха сълзи. Предложи им да ги заведе в своя дом. Копнеещи за радост, децата приеха. Добрата жена ги настави, започна да се грижи за тях като за собствени деца.

Трите момчета заживяха във вълшебната приказка на своя живот. Всеки миг те изразяваха обичта и благодарността си към леля Дора, която обичаха като родна майка.

Славена Стилиянова

Моето разбиране за щастието

Добротата е едно от най-ценните качества на човека. Тя не може да се види, но има хора, за които казваме „добротата е изписана на лицето му“. Такива са хората, които правят другите щастливи. Щастливият човек е изпълнен с енергия, с желание за живот. За него не съществуват невъзможни неща. Ако не рискуваш да се доближиш до огъня и да се опариш, няма как да се стоплиш. Същото е и с щастието. Независимо дали ще се опариш, струва си да изпиташ това велико чувство. Дори и да е само един миг, трябва да благодарим на съдбата, че ни е дарила с възможността да го изпитаем. Предадеш ли се - изгубваш всичко.

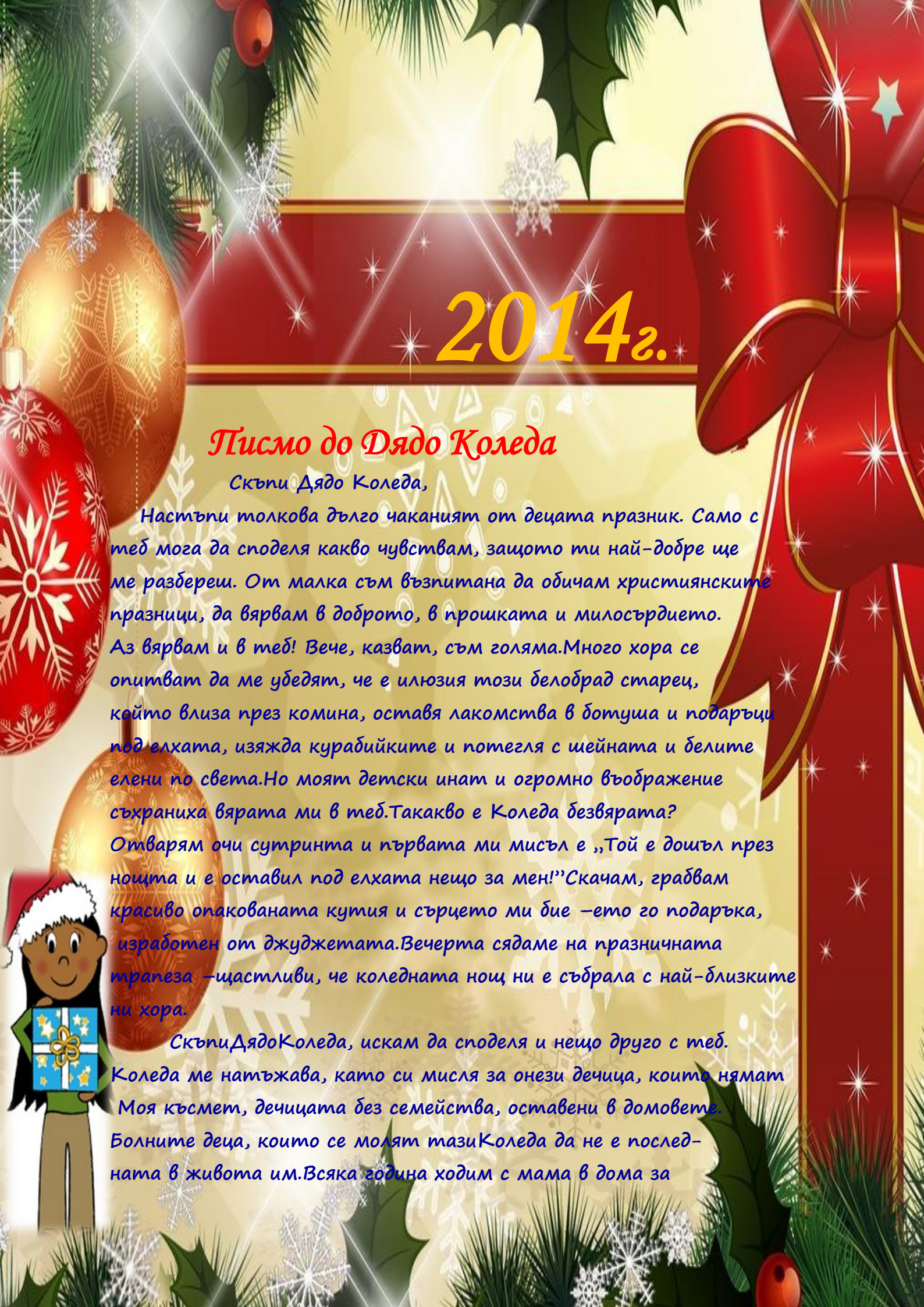
Моника Йонкова

Доброто е заложено у всеки човек. Чувала съм да казват, че всички хора се раждат добри.

Добрите дела са нещо, без което светът не би оцелял. Без добрия приятел, добрата дума, добрия жест животът би бил жесток и страшен. Ако за миг си представим, че всичко около нас е жестоко, грозно и страшно, как бихме оцелели, как бихме спасили душите си? Ако домовете ни са неуютни, ако улиците, по които вървим, са грозни, ако всички хора са намръщени, груби и лоши, ще имаме свят от живи същества без чувства и разум.

За да е хубав нашият ден, ни трябва човешка дума, приятелска ръка, обич на близки хора. Добротата е тази, която запазва човешкото у човека и ни отличава от животните. Доброто е заложено у нас, само трябва да пожелаем да сме добри - да помагаме, да се усмихваме, да раздаваме обич.

Яница Подорова

2014г.

Писмо до Дядо Коледа

Скъпи Дядо Коледа,

Настъпни толкова дълго чаканият от децата празник. Само с теб мога да споделя какво чувствам, защото ти най-добре ще ме разбереш. От малка съм възпитана да обичам християнските празници, да вярвам в доброто, в прошката и милосърдието. Аз вярвам и в теб! Вече, казват, съм голяма. Много хора се опитват да ме убедят, че е илюзия този белобрад старец, който влиза през комина, оставя лакомства в ботуша и подаръци под елхата, изяжда курабийките и потегля с шейната и белите елени по света. Но моят детски инат и огромно въображение съхраниха вярата ми в теб. Такаво е Коледа безвярата? Отварям очи сутринта и първата ми мисъл е „Той е дошъл през нощта и е оставил под елхата нещо за мен!“ Скачам, грабвам красиво опакованата кутия и сърцето ми бие – ето го подаръка, изработен от джуджетата. Вечерта сядаме на празничната трапеза – щастливи, че коледната нощ ни е събрала с най-близките ни хора.

Скъпи Дядо Коледа, искам да споделя и нещо друго с теб. Коледа ме натъжава, като си мисля за онези дечица, които нямат Моя късмет, дечицата без семейства, оставени в домовете. Болните деца, които се молят тази Коледа да не е последната в живота им. Всяка година ходим с мама в дома за

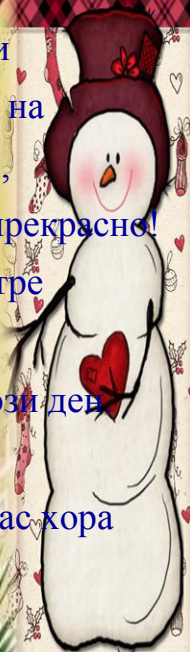
сираци в нашия град и носим на децата играчки и лакомства. Не знам дали това ги прави щастливи, дали това е щастие. Но го правя от сърце. И още нещо искам – ако може, направи така, че в коледната нощ да няма забравени деца. Да няма сълзи в детските очи. Всяко дете вярва, че на Коледа стават чудеса. Възрастните са длъжни да превърнат тази вяра в истина!

Весела Николаева

... И ето - вечерта на Коледа е тук . Усещат се уютът и топлината. Всички се събират около елхата и настъпва дългоочакваният момент – отваряне на подаръците. Всеки е получил това, което е пожелал - Барби с розова рокля, онази хубава блузка, сребърна гривна, шарения конструктор. Всичко е прекрасно! Всички се смеят, веселят се, танцуват, радват се на подаръците си. Но утре тези подаръци ще бъдат предмети, останали по рафтовете... Най-скъпите подаръци са усмивките и любовта, които сме получили в този ден. Те не се купуват! Единствено могат да се подаряват. Тогава, в този миг, осъзнаваме, че ние сме подарили подаръка, който толкова обичани от нас хора заслужават.

Всеки ден можем да правим по едно малко чудо за хората - просто да покажем колко много ги обичаме.

Мелиз Мехмедова

Коледно вълшебство

По Коледа се случват чудеса,
на Коледа отварят се сърцата.
Очи отправяме към звездни небеса
и някак леко ни е на душата.

Когато Рождество настъпи,
молитви ний отправяме към Бога
и чакаме той нас да ни упъти,
да разсее нашата тревога.

Отвсякъде струи надежда
и всички сме добри и мили.

В свят вълшебен ни отвежда,
щом щастието в други сме открили.

А тази нощ, дарена ни от Бога,
вълшебна е заради нас самите.

Как бих желала аз да мога
да виждам все любов в очите.

Коледа е миг вълшебен,
пълен с радост, обич, вяра.

Ти чувстваш се така потребен,
щом със сърцето си на друг даряваш.

За да живееш, трябва все да се възраждаш,
добър и чист да си като децата.

И във вълшебства като тях щом вярваш,
при теб сами ще идват чудесата!

Теодора
Стойнова
9 клас

Възхищавам се на онези хора, които тайничко наричам „ангелите на нашето време“. Отвън са като всички нас, но отвътре са различни. Вместо душа, в гърдите им е скрита светлина. Ще ги познаем по очите, които имат особен

блясък. Тяхната мисия сред нас, грешните хора, населили пространството между ада и рая, е да ни напомнят, че живот без любов е мрачно ежедневиe, сивота без капка цвят, съществуване без смисъл и щастие. Ангели са хората, които приемат чуждо дете като свое, за да му дадат дом, семейство и обич. Лекуват болни хора, а дори на безнадеждно болните успяват да вдъхнат сила и надежда да се борят. Помагат на бедни и бездомни, заделят част от своето, за да нахранят гладните. И не е ли ангелско да обичаш, да помагаш, да носиш надежда? Самите те едва ли са богати и безгрижни, сигурно си имат своите страдания. Но да забравиш себе си и да се отдадеш на другите – има ли нещо по-смислено от това?

Атина Филева

Добрият човек

Приятелството е ценност, необходимост за човека, без която животът не би бил пълноценен. Човек без приятели е като самотник сред пустиня. Няма с кого да сподели радостите или тревогите си, няма кой да го утеши или окрили, когато има нужда. Приятелят е този, който разбира чувствата ни, помага ни, когато сме в беда, застава до нас, когато сме на кръстопът и не ни позволява да изгубим надеждата.

Днешното време често поставя приятелството на изпитание. Аличността, завистта, стремежът за изява могат да разрушат отношенията между хората. „Защо той, а не аз!“ Такива моменти ни показват истински ли са приятелите ни. Лесно можеш да наречеш един човек приятел – ако той се държи добре с теб, помага ти, търси те, съветва те – това те кара да му се довериш. В искреното приятелство не трябва да има лъжи, завист, егоизъм. Разбира се, че спорове възникват и няма нищо лошо в това, защото по-опасно е един човек винаги да е съгласен с теб, тогава той не може да бъде твой коректив. Истинският приятел трябва да има смелостта да ти посочи грешките, да бъде откровен, когато не е съгласен с твоё мнение или постъпка. И преди всичко – приятелят трябва да служи за пример.

Аз избирам за приятели хора с добри сърца. Да си добър в днешно време не е лесно нещо. Възрастните казват, че живеем трудно и това озлобява хората. Затова искам да ви разкажа за чичо Радмил – той не е обикновен човек, той е ангел. Помня го отдавна като добър, всеотдаен човек, който винаги е помагал на хората, прави го и сега. Не си мислете, че е богат, лишен от проблеми, напротив. Съвсем обикновен, на средна възраст, с обикновена професия, която не му носи високи доходи. Но има нещо, което не всички хора имат – СЪРЦЕ. Едно голямо сърце, събрало цялата обич и милосърдие на земята.

Помня една сутрин, когато излязох да се разходя. Срегнах чичо Радмил и продължихме заедно. Недалече видяхме група деца, седнали на тротоара. Чичо Радмил ми каза, че са сирачета, които често се събират, просят, за да похапнат нещо. Приближихме и децата скочиха, наобиколиха ни, викаха „Дай!“ Онова, което най-силно ме впечатли,

бяха очите им. Пъгга, молба, надежда – само в един поглед. Чудех се какво би ги зарадвало най-много – храна, играчка, добра дума... Милите, те имаха нужда от много повече. В тази студена зима им трябваше топъл дом, но и семейна топлина, майчина прегръдка. Някои от тях дори не познаваха майка си...

Чичо Радмил отиде до близкия магазин и купи на децата различни закуски и лакомства, които поне за момент ще ги заситят и зарадват. А после? Утре? Как ще изкарат нощта, с какво ще се нахранят, какво ще обуйат, когато се скъсат обувките, подарени от добри хора? Кой ще ги прегърне, утеши, стопли... Полкова въпроси напираха в главата ми, а сърцето ми болезнено биеше.

Продължихме по пътя си и дълго време мълчахме, но ясно е, че мислехме за едно и също. Чичо Радмил сподели с мен една своя идея. Каза ми, че отдавна знае за тези деца и често им помага. Говорил е с хора, които могат да помогнат за осъществяването на идеята му. Заедно обявили инициатива „Да направим добро“. Много хора вече се отзовали на призива и в банковата сметка на кампанията се събират все повече средства. Изумих се, когато чичо Радмил ми каза, че неговите деца се отказали от джобните си пари за една година, за да помогнат на бедните и страдащите.

Шук свършвам с разказа си. Знаем, че не може да помогнем на всички бедни и страдащи хора. Но съм убедена, че добрата дума, добрият жест и добрият пример понякога са много по-ценни от левчето, закуската или играчката, с които еднократно помагаме на нуждаещите се. Да бъдем добри, съпричастни, състрадателни – това е нашият човешки жест към другите. Затова завършвам с думи от една песен:

**„Нямам нужда от много приятели,
стигат ми двама, трима,
ала само такива, които в сърцата си
рани от моите болки да имат!“**

Цветомира – 9 клас

Създадено от учениците от 5 а клас

Сняг вали навред,
месечината изгря.
Чу се Коледният зов –
чуй, звънчета зазвъняха.
Зов за помощ е това
за сиротните деца.
Нека заедно сега
да покажем доброта.
Българската Коледа –
да помогнем на дете в беда!
1117 са числата,
те ще променят съдбата
на децата.
Сняг вали, вали, вали.
Коледа е! Погледни!
Да разтворим своите сърца!
Да няма страдащи деца!

Мира Драганова – 5 а клас

Да подадем ръка,
да помогнем на деца в беда,
да няма в очите им тъга!
На празника край коледната елха
да грее усмивка на всички лица!
Благословия да отправим –
за бездомните да има дом,
на болния Бог здраве да дари,
страдащите да успокои.

Това е Българската Коледа-
нашата подадена ръка
за деца и хора във беда!
В Коледната нощ свещичка ще запала
ще отправя своя зов-
За ВЯРА, НАДЕЖДА, ЛЮБОВ!

Арзу Бюлент-5 а клас

Да помогнеш на дете в беда

Много ми е тъжно, когато виждам на улицата деца, които молят за стотинки. Винаги съм готова да им дам, за да не гладуват.

Беше миналата година около Коледа. Вървах към магазина за играчки. Баба ми даде парички, за да си избира подарък. Много ми хареса една кукла, която бях видяла на витрината. Бързах и си мислех как ще я поставя в стаята си, ще ѝ се радвам, ще ѝ говоря. В един момент видях да върви срещу мен едно малко дете – свито в голямо яке, което не беше за него. Вървеше и нещо си говореше. Спрях и го попитах какво му е, а то каза, че му прилява от глад. Извадих от джоба си парите, които баба ми даде. Пододох ги на детето, казах му добре да се нахрани. Усетих някаква топлина – сигурно това е от добротата, която направих. Е, какво като няма да си купя куклата, ще има и други подаръци за Коледа. Какво по-хубаво от подаръка, който направих – да зарадвам едно дете.

Памела Василева – 5 а клас

Коледа

Коледа е празник, който чакаме с нетърпение. Вкъщи мама и баба спазват традициите за приготвяне на Коледната трапеза. Топло и уютно е, всички се събираме, запалваме камината, грейат свещичките на елхата. И когато седнем на масата, не забравяме да споменем и онези, които не са щастливи – бедните, бездомните, болните хора. За тях е благородната инициатива „Българската Коледа“. Един sms на номер **1117** е най-хубавото, което можем да направим, за да дадем малко надежда на страдащите. Така Коледа ни прави истински хора, защото показваме, че не мислим само за себе си, че сме добри.

Подор Миланов – 5 а клас

Коледно вълшебство

Моята история разказва за малката Ани. Едно малко, красиво момиче с тежка съдба. Тя живее в едно село и е най-умното дете, което всички обичат. Родителите на Ани починали, когато била много мъничка. Останала сама, без дом и близки.

В един студен зимен ден Ани беше навън, трепереше на студа и учудено гледаше снежинките, които падаха навред. Сгуши се до едно дърво и заспа. Скоро една добра жена мина оттам, видя горкото дете, полекачка го взе на ръце и го занесе в дома си. Когато Ани се събуди, усети топлина и мирис на нещо вкусно, каквото отдавна не беше яла. Помисли си, че сънува, а това не беше сън, а Коледно вълшебство. Ани видя добрата жена, която нежно ѝ се усмихваше. Момичето разказа своята тъжна история. Без да се замисли, жената каза: „Ако искаш, аз ще бъда твоята майка.“ Двете заедно приготвиха коледната трапеза, украсиха дома, запалиха свещичките на елхата.

Това е вълшебството на Коледа – да зарадваш, да помогнеш на човек в беда, да си добър и да даряваш доброта.

Иван Иванов – 5 а клас

Животните ни учат на доброта

В една мрачна, ветровита и мразовита нощ едно малко котенце скиташе по улиците гладно и премръз-нало. Неусетно стигна до близката гора и се сгуши под един храст. Едно зайче изскочи от храста и попита котенцето какво прави тук самичко в студа и тъмнината. Котенцето тъжно отговори, че на Бъдни вечер се разсърдило на родителите си, че няма коледен подарък, и избягало от дома си. Скоро котето заспа, а зайчето изприпкало до дома му. Заварило притеснените родители и им разказало къде е детето им. Разумният заек казал, че трябва да дойдат с него, да си поговорят с котенцето и да го приберат в дома си. Бързо отишли при храста, събудили котенцето и го прегърнали. Обещали му, че като се приберат, то ще намери под елхата своя подарък. Само трябвало да бъде търпеливо, да дочака Коледната нощ. Всички тръгнали към котешкия дом, като поканили и добрия заек. Коледната нощ била прекрасна – весела, топла, пълна с радост, смях и закачки. Това била тяхната незабравима Коледа. А най-хубавият коледен подарък за всички било едно незаменимо приятелство.

Иван Иванов – 5 а клас

Ангелите на Коледа

Чувала съм от възрастни хора, че всеки си има ангел, който го пази. Мисля, че точно на Коледа нашите ангели идват при нас, помагат ни и ни закрилят. Затова казваме, че на Коледа стават чудеса.

Аз не съм ангел, но знам какво значи да си щастлив, когато си помогнал на някого в беда. Миналата година около новогодишните празници бях навън . Беше студено, но валеше сняг и ми беше приятно да се разхождам. До едно дърво видях седнало на земята момиче. Не изглеждаше добре, беше мръсно и с грозни дрехи. Гледаше много тъжно. Клеknах до момиченцето и по-исках да си говорим, но то се обърна. Отидох до близкия магазин, купих закуска и я занесох на детето. То я взе, без нищо да каже, и започна да се храни.

Много мъчно ми стана – аз сега ще се прибера в топлия си дом, ще се нахраня, а това дете... Има ли дом, семейство, коледна елха? Ще има ли подарък за Коледа, има ли кой да го прегърне и зарадва?

Като се прибрах, разказах на мама. Тя ми каза, че съм направила добро, стоплила съм душата на това момиче. И се сетих – момиченцето си има ангел, който ме е прати при него.

Иляйда – 5 а клас

Чудесата на Коледа

Чудесата на Коледа са в бабините приказки за тази свята нощ, която събира семейството около богатата трапеза, за да си пожелалят нещо хубаво и да покажат обичта и уважението си. Коледната нощ е радост за децата, които чакат мечтания подарък, за който са написали писмо до добрия белобрад старец.

Ние имаме нашата Българска Коледа. Тя призовава за помощ всички добри хора, които се трогват от нещастieto на болни, бедни и изоставени деца. Българската Коледа е вярата и надеждата на децата на България.

Такава е историята на малката Криси. Тя е момиченце на 6 години с големи сини очи и красива руса коса. За съжаление Криси не може да се нарече щастливо дете. Родена е с недъг, родителите я оставили в социален дом. Там Криси слушала приказки за коледната свята нощ, но никога не е празнувала в свое семейство. Веднъж, точно на Бъдни вечер, момичето видяло ярка падаща звезда. Пожелала си за Коледа нейното ангелче да ѝ изпълни две желания – да намери мама и татко и да оздравее. С тези мисли заспала. И в коледната нощ чудото се случило. На гости в Дома пристигнали мъж и жена, за да дарят подаръци и лакомства на децата. Когато видяла Криси, жената не можела да се отдели от нея. Взели момиченцето в дома си. Много скоро момиченцето станало тяхно законно дете. Ангелът не забравил и второто желание на Криси. „Българската Коледа“ осигурила средства за нейното лечение в чужбина. Това е щастливата история на едно от многото български деца, на които „Българската Коледа“ връща здравето и щастливото детство.

Доротея Драгнева – 5 а клас

1117

Можем да подпомогнем на многото нуждаещи се деца, като изпратим SMS на номера на Българската Коледа – **1117**. Това е благороден жест. Но много ми се иска да попитам - защо само на Коледа? Когато сме в уютния и топъл дом, помисляме ли, че навън някой беден бездомник търси сред отпадъците нещо, за да се нахрани? Помисляме ли, че когато близките ни отрупват с подаръци, има деца, които нямат мама и татко да ги зарадват? Помисляме ли? И мисълта ли ни прави по-добри? На всяка Коледа ние с мама носим дрешки и играчки на детенцето на съседката от втория етаж. А на една възрастна самотна жена от съседния блок носим от коледната вечеря. Не забравяме да изпратим SMS за Българската Коледа. И сме доволни, че сме зарадвали другите. И сме добри!

Елис Хюсеинова

Българската
Коледа

На майките - ПОКЛОН

Препетната подготовка, празничното настроение, подаръците, пожеланията – това са нещата, които изгълват дните около Коледа. И, разбира се, много радост за децата! И днес виждам празничната трапеза, на която са подредени ястията. А в средата – коледната пита на баба. Пламъците на огъня в камината осветяват стаята и сякаш закачливо докосват пламъчетата на горящите върху елхата свещички. Уют, топлина, щедрост, семейно щастие – това са детските ми спомени.

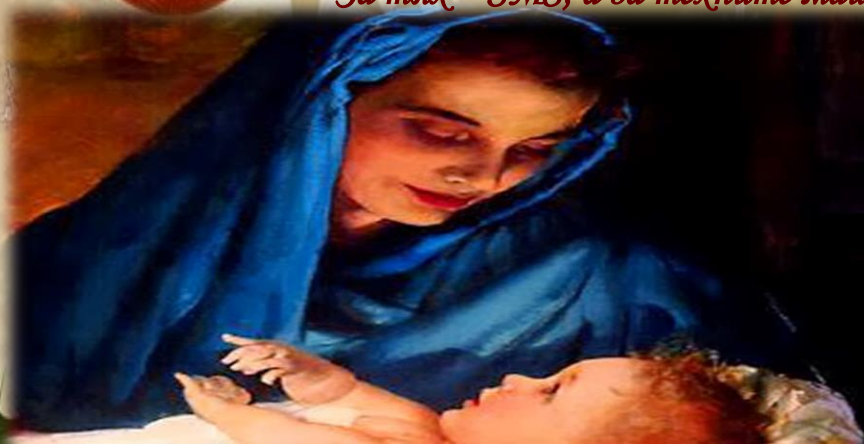
Мъчно ми е, че има дечица, които нямат възможност да преживеят такива щастливи мигове. За тях Коледната нощ е в болничната стая, вместо Дядо Коледа, там влиза лекарят, който се бори за живота, а най-ценният подарък е да оздравеят. Мисля си за тези деца, които имат нужда от нашата помощ – всяко левче, изпратено с sms и с много любов, е така нужната вяра и надежда.

Мисля си и за майките на тези дечица. Всяка майка заслужава да ѝ се поклоним. Но възхищение предизвикват майките на болни деца. Всяка минута от живота им е свързана детето, всяка мисъл е за него – ще оцелее ли, ще има ли шанса да оздравее.

Много са децата, които имат нужда от Българската Коледа.

За тях – SMS, а за техните майки – ПОКЛОН!

Кристияна Драгомирова

БЪЛГАРСКАТА КОЛЕДА –

единствена в света!

*С нашите добри сърца
подкрепяме нуждаещите се деца.
Ние, учениците от V а клас
отправяме своя глас към вас,
граждани на нашата родина,
помогнете и през тази година!*

*Нека грейне огънче в очите
и любов да им стопли душите!*

1117 *Ние вече го направихме!*

А ВИЕ ?

Дизайн :
Спанимира Илиева
12 б клас